

čina boji ptuje ljudi v svoje naročje sprejemati, drago se mora to po mestih in trgih plačati — v Bezini so pa rekli, da je 15 fl. lep denar za to. Čemu pa dimnikarja Konjičani niso na srce stisnili, med katerimi živi? Nas v Gradcu, Judenburgu — povsodi Nemci surovo v lastni domovini iz vseh služeb iztirajo, preganjajo, a mi ptujcu Nemcu vrata na stežaj odpiramo. Vrh tega ima dimnikar obilno rodbino in ta bode dala posla in stroškov kedaj dovolj. Omeniti si moram, da naš župan Videčnik drugih srenj — n. pr. sv. Jungertske — slovenskih dopisov ne sprejemlje, nego jih vrača. Škoda za župana inace vrlega, poštenega, povsodi čislana narodnjaka, da se je v tem nemčurjem udal. Takrat Videčnik ni videl.

Iz Ormoža. (Marsikaj. Pozor.) Sedaj so se tudi naši „Nemci“ vzdramili. Rekli so: Ne dajmo se od naših gospá osramotiti, ustanovimo tudi mi „ortsgruppe!“ A tega niso pomislili, da so že itak osramoteni. Da bi pa naši „nemški“ gospodje, se mogli na svojo „ortsgruppe“ ponašati, lovijo ude v celem ormoškem okraju. Hvalijo se sicer, da imajo že mnogo in sicer tudi vnanjih udov. Mi jim sicer tega ne verjamemo, kajti naši kmetje v tem okraju so že tako premeteni in politično zreli, da jim ne gredo za kar bodi na limanice. Mi hočemo tukaj naše slovenske kmete samo na to opozoriti, da naj dobro pazijo, kajti naši posilinemci delajo sedaj še tihoma ter hočejo marsikaterega z zvijačami in raznimi lažnjivimi obljubami zase pridobiti. Kaj da je in kake namene ima nemški šulverein, ste itak v tem listu že mnogokrat čitali. Zatoraj pozor! Skrajni čas je pa že tudi, da Slovenci v ormoškem okraju tudi delati začnejo in sicer s tem, da začnejo podružnice velevažnega društva sv. Cirila in Metoda ustanavljati. — Sedaj še pa nekaj. Naši posilinemci so tudi ustanovitev ognjegasnega društva prevzeli. — In kako so to delo začeli? Pobirali so podpise za to društvo večinoma samo med svojimi pristaši. Potem so dne 7. t. m. zborovanje sklicali ter so k temu zborovanju tudi samo svoje somišljenike povabili. Slovenci se vsaj tega zborovanja niso vdeležili, ker niso poprej o tem zborovanju ničesar znali in ker niso bili k temu povabljeni. In tako dobi Ormož najbrže nemški „feuerwehr“. Radovedni smo, ali se bodo taka pravila tudi potrdila, kajti potem bi oni samo pri Nemcih, ne pa tudi pri Slovencih gasili. Pustimo jih toraj, ter jih obžalujmo! Pustimo jih pa tudi drugače, ne hodimo k njim, ne kupujemo pri njih ter jih ne podpirajmo. Kajti če oni proti Slovencem delajo, niso naši prijatelji, in če jih ne bote podpirali, tudi ne bodo mogli v Ormoži rogoviliti. Naše geslo naj bode „Svoji k svojim!“

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Delegacij delo je sicer pri koncu ali komisija, ki ima razdeliti skupne stroške med avstrijsko in ogersko skupino dežel, čaka še zato sitno delo. Po načelu, kakor stoji v nagodbi obeh skupin, ima naša, avstrijska, 70%, ogerska skupina pa samo 30% za te stroške šteti, konečno določi pa ta komisija, koliko da katera šteje. Kakor poznamo Madjare, bode njih možem sedaj glavna skrb, da naložijo več ko mogoče teh stroškov na naša ramena. Kedar gre za pravice, tedaj pa to nič ne škodi, če si jih ravno Madjari prilasté, čem več jim je mogoče. — Dne, 9. decembra, zberó se po vseh glavnih mestih deželni zbori, da rešijo vsak svoje delo. V dež. zboru v Gradcu bode nekaj novih poslancev, tako pride za kmečko skupino Ptujskega okraja g. dr. Fr. Jurtéla in za skupino Hartberskega gosp. F. Hagenhofer, za mesta in trge Lipnica in dr. g. K. Morré na novo v zbor, stari dr. Rechbauer, ki boleha že skoraj celo leto na duhu, pa je ravnokar svoje poslanstvo odložil. Mož je kedaj bil na čelu naših napetih Nemcev, zadnji čas pa že ni več dohajal napetnosti svojih tovarišev. Kaj si čemo stari, ko mladi vse bolj vedó, česa da je treba. — Po puškarijah v Borovljah manjka dela, upanje so si delali, da dobodo nove puške repetirke v delo ali ni se izgodilo. Delalci se sedaj bojé, ako se jim postavijo še stroji ali mašine, tedaj pa bode pa za nje še manj zaslužka. Na tem je veliko resnice. — Poslanec za Notranjsko je dr. A. Ferjančič, zmagal je zoper g. A. Globočnika za 8 glasov. — Pogozdovanje golega Krasa napreduje, da si le počasu. Toži se, da je semtertje posestnikom samim premalo mar za pogozdovanje ter se jim zdi škoda truda, naj si pridobé potrebnih sadik iz Ljubljane. Mi verjamemo to težko, posebno pa še za to, ker raznaša to vest zloglasna graška „Tagespost“. — Pri usmiljenjih bratih v Gorici imajo bojda v oddelku za blazne ko lero. Govorica šteje taci bolenikov že 5 — 6. V tem oddelku je bojda tudi premalo prostora. V Trstu imajo sedaj mir od kolere in začenja se jim zimsko društveno življenje. Veselica jim podi veselico. No, bodi jim, saj so si zavžili celo leto dovolj strahu, toda čemu si napravljajo take veselice tako radi po sobotah ali pa po večerih pred kacicim praznikom? — Po Istri se tožijo, da se jim razdeljenje ali razprodajanje obč. posestev ni obneslo. Sedaj nimajo občine ne denarja ne posestev, pač pa se pogrezuje druga za drugo globlje v dolg. — Na Hrvaškem so imeli to leto dražbe za lesovino in porazprodalo se je za dva milijona goldinarjev. Denar pa je izginil v madjarske kase. Vsled tega je velika, nevolja pri Hrvatih.

Vnanje države. Trojica bolgarskih mož je na poti po Evropi, da poizvedó, kaj se misli pri raznih vladah o zmešnjavah bolgarskih. Kralj Milan je može vzprejel ter jim je kazal prijazno lice, več pa menimo, da ne. Dnes, 9. decembra, vzprejmó jih naš svitli cesar, potem pa se podajo može v Berolin in brž ko ne, tudi v London ali v Petrograd k carju ne gredó. Ni upanja, da jih vzprejme. — Ruska carska rodovina kupuje graščine na Poljskem in ruski plemenitaši istotako, zakaj? Rus ne zaupa nič Poljaku. Bojé se ustaje, če se Rusija zaplete v vojsko bodi z Nemčijo, bodi z Avstrijo. Tatú straši lastna senca. — V nemškem drž. zboru ima nekaj mož dovolj srca, da se ustavlja pomnoženju vojaštva, katero terja vlada. Da pa ona doseže, kar hoče, ni vprašanja. Stari general, grof Moltke je že kazal na Francijo, češ, da se ona oborožuje čez silo in če bode treba, rekel bode še trolasi Bismark, da vidi črne pike na političnem nebu in za 41.000 novih vojakov bo Nemčija močnejša. — Angliji ni ljubo, da nekaterim vladam ni po volji, ker se ne mara svojih vojakov poklicati iz Egipta. Njej bi najbolje délo, ko bi ji ne bilo več treba oditi z ondot. Za to pa pravi, da še vselej ni mirú v onih krajih. Kje komu pride tedaj še tudi nemir prav. — Francozi iščejo ministrov. Freycinet in tovariši so se odpovedali, drug pa nemara nihče sestaviti novih ministrov, kajti zbornica poslanecv jim je premalo zanesljiva. Ako dnes hvali, jutri pa že ima usta polna graje. Predsednik republike, stari Grevy, je bil in je sedaj še bolj le senca ter se za-nj nihče ne izmeni. Glave manjka tej republiki, glave. — V Španiji je mirno in se čuti kraljica-udovica razmerno srečna. Za popravljenje vojnih ladij čéjo Španjci 180 milijonov izdati; ker pa je ta svota za enkrat prevelika, razdeli jo na deset let. — Bolgarska deputacija pride tudi v Rim h kralju Umbertu. Čemu ji bo ta pot, tega ne umemo. Italija je le takrat pomenljiva, ako ima zaveznikov, ki se tepó za-njo, sama pa potlej le pogrne v svoje krilo, če kaj odpade. — Iz Senegambije je počil glas, da se dviga ondi ljudstvo zoper francoske vojake in se je bati, da bo ustaja splošnja. — „Nebeški“ car, t. j. kitajski, ima sedaj močno zavezo z indijsko carico, t. j. anglijsko kraljico Viktorijo. Nju zaveza pa je naperjena zoper Ruse. Le-ti to čutijo, za to pa so oprezni v bolgarskih in sploh v vseh nevarniših rečéh.

Za poduk in kratek čas.

Lurška mati božja.

(Dalje.)

V Zettu se preselimo v bolj prostorna kola, ki so nas ondi čakala. V Nimesu jo zavijemo

na levo stran reke Rhone in smo se zdaj ob levem bregu Rhone vozili proti Lyonu, dokler smo se pred, ko smo tje šli, na desnem bregu tirali. Naskorem smo vsi zadremali ter se celo noč drug drugemu globoko vklanjali.

Dne 19. avgusta.

Zjutraj ob treh smo v Lyon pribrizgali. Ker so nas Lyončani tovrstnej nemarno sprejeli, smo se pa zdaj jezni mimo peljali; niti pisanega belica jim nismo dali zrešiti; bodo pa drugokrat vedeli, kako se je treba do poštenih ljudi obnašati. V Maconu se naglo obrnemo na večerno stran. Moramo se jako vkreber voziti, ker so dva konja vpregli. Ob osmih smo prišli v Cluny in smo videli pred seboj starodavno in slavno opatijo benediktincev, iz katere se je v ednajstem stoletju celi red ponovil in pomladil. Zdaj je ondi kasarna za konjico.

Kakor blisk smo bili v Paray-le Monialu. Bilo je pol desetih. Celih 34 ur smo se neprenehoma vozili. Duhovniki so nas na kolodvoru prijazno pozdravili ter vsakemu jegovo stanovanje odkazali. Zdaj pa le hitro meševat. Meševal sem v prostorni cerkvi, ki se je ondi postavila na čast presv. srca Jezusovega. Cerkev je par minut oddaljena od samostana Saleziarnc, kraj katerega stoji cerkvice, v njej je na velikem altarji ravno pred 200 leti (1686) Jezus pokazal svoje srce sv. redovnici, sestri Marjeti Mariji Alacoque (reči Alakok), rekši: „Vidiš le moje srce: tisto srce, ki s toliko ljubeznijo gori za človeka.“ Sv. Marjeta pravi: „Videla sem srce Jezusovo, kakor na tronu, ki je bil sam ogenj in plamen ter se je žaril na vse strani; svetlejši je bil, kakor sonce, čistejši, nego kristal. Videla sem njegovo srčno rano in okoli srca trnovo krono in gori na srcu križ, kakor bi bil v srce vcepljen.“

Marjeta je bila pobožnih in premožnih staršev hči. Še otrok je že kazala veliko ljubezen do Jezusa in Marije in je rada zahajala v cerkev. Zavaljo svojih pobožnih vaj je morala od družine marsikatero bodečo besedo čuti. Mati jo je namenila oženiti. Pa po dolgih skušnjah je zmagala Marjeta in je bila sprejeta v samostan od Marijinega obiskovanja v Paray-u. Zdaj ni bilo bolj srečne duše od Marjetice. Sestre imajo svoje molišče na levi strani kraj velikega altarja, ki je z bronasto mrežo prepreženo in s preprogami prevešeno, da sester ne more videti, pač pa smo jih slišali moliti. Molile so z jako visokim glasom, ter zelo na ū vlekli, kakor mi „mürski“ poljanci. Nas poljance grajajo, da na ū govorimo, v francoski pa je prě to lepo; Bog si ga naj vé, kdo ima prav!

Ko je njih spovednik pristopil k bronasti mreži, so sestre odprle majhen okenjak in so odgrnile preprogo, a potem je druga za drugo